

Bir Ustanın Ardından

Nusret Çolpan'ı tanıdığım da gencecik bir çocukt u. Tam tarihini hatırlamıyorum ama yetmişli yılların başında olduğunu iyi biliyorum.

Babası ile birlikte Cerrahpaşa Tıp Tarihi Enstitüsü'ne gelmiş, rahmetli hocamız Prof.Dr. A.Süheyl Ünver'in bir ilim ve irfan yuvası olan atölyesine intisap etmişti. Aradan otuz beş yıla yakın bir zaman geçmesine rağmen o gün Hoca'ya göstermek için yanında getirmiş olduğu çalışmalar, gelecekte yapacaklarının müjdecisiydi. Takdirle izlemiştik. Yıllar geçti, sevgili Nusret çalışmalarındaki tempoyu hiç azaltmadı. Edebi ile yaşadı, sanat adabına daima sadık kaldı. Sanat hayatında olsun, özel hayatında olsun dengeli, sevecen ve azimli bir kişiliğe sahipti. Beyni ile eli arasındaki sağlıklı uyum onun tasarımlarındaki başarısının en büyük nedeni olmuştur.

Sanat üslubunun oluşmasında şüphesiz Matrakçı Nasuh'un "Sefer-i Irakeyn" adlı tarihi eserinin etkisi büyüktür. Ancak bu tesir daha ilerki yıllarda giderek azalmış ve Nusret Çolpan'a has bir karakter ve yorumlama kazandırmıştır.

Her sanatkarın içinde coşup taşan ırmaklar vardır. Bu coşku bazen bir kalemin ucunda, bazen bir fırçanın ucundaki renklerin ahenginde, bazen de bir neyin nağmelerinde sanat eseri olarak hayat bulur ve ölümsüzlüğe ulaşır.

İşte geride kalanlar, sevgili Nusret'in ardında bıraktığı eserlerine baktıkça, onun köpüren dalgalarında, kıvrım kıvrım raks eden bulutlarında, mimarlığının da verdiği bir ustalıkla resmettiği mekanlarında onu daima yaşayacak ve yaşatacaklardır.

Sanat hayatının en verimli yıllarında, ondan daha çok şeyler beklerken bizlerden ayrıldığı için şüphesiz acımız çok büyük.

Ancak şunu kabul edelim ki yirmibirinci yüzyılda Türk minyatür sanatında bir Nusret Çolpan vardı. Ne mutlu bize...

Sevgili evladım, sana Allah'tan gönül dolusu rahmet niyaz ediyorum.

Bütün sevenlerinin başı sağolsun.

Cahide Keskiner